

Het Eeuwige Zoonschap van Christus

Tenzij anders vermeld komen de Schriftaanhalingen uit de Statenvertaling 1977

Samengesteld/bewerkt door M.V. 9-3-2010

A. De leer

De leer van het eeuwige Zoonschap verklaart dat de Tweede Persoon van de drie-enige Godheid eeuwig heeft bestaan als de Zoon. Zijn Zoonschap heeft geen begin. Er was nooit een tijd dat Hij niet de Zoon van God was. Er is altijd een Vader&Zoon relatie in de Godheid geweest. Zoonschap is niet louter een titel of functie die Christus aannam op een of ander punt in de geschiedenis, maar omvat de identiteit van de Tweede Persoon van de Godheid. Hij is en was altijd de ware, eigenlijke, werkelijke Zoon van God.

B. De ontkenning

Zij die het eeuwige Zoonschap ontkennen leren dat Christus de Zoon *werd*, op een of ander punt in de geschiedenis: bij Zijn vleeswording, bij Zijn doop, bij Zijn opstanding of bij Zijn verheerlijking. De meesten die het eeuwige Zoonschap ontkennen zeggen dat Hij de Zoon werd bij Zijn geboorte (bij de vleeswording), en dat Hij vóór Bethlehem niet de Zoon van God was. Zij ontkennen niet Zijn Godheid of Zijn eeuwigheid, maar zij ontkennen Zijn eeuwige Zoonschap.

Sommigen leren dat de term “Zoon van God” de betekenis heeft van “ondergeschikt aan God, minder dan God, lager dan God”. Sommigen geloven dat Christus’ Zoonschap extrinsiek is ten aanzien van de echte, ware, essentie van wie Jezus Christus werkelijk is, en dus leren zij dat het Zoonschap louter een rol of titel is die Christus aannam bij de vleeswording. Men leert ook dat de Vader pas de Vader werd in de tijd van de vleeswording.

Jehovah’s getuigen leren dat Jezus de belangrijkste geschapen zoon, onder vele zonen¹, is van God en ondergeschikt aan God (schepsel). Zij zien Jezus niet als DE eniggeboren Goddelijke Zoon die van eeuwigheid in de schoot van de Vader was, en van dezelfde natuur is als de Godheid.

C. De verdediging

De Bijbel bewijst dat Jezus Christus de Zoon van God was vóór Zijn vleeswording:

1. De Bijbel leert duidelijk dat het “de Zoon” was die alle dingen schiep, en dat impliceert sterk dat Christus de Zoon van God was tijdens de schepping (Kol. 1:13, 16; Hebr. 1:2).
2. De Bijbel leert dat de Zoon eeuwig bestond in de schoot van de Vader (Johannes 1:18).
3. De vele passages die spreken van de Vader die de Zoon **zendt** impliceren dat Christus als de Zoon bestond vóór Zijn zending (1 Joh. 4:10,14; Joh. 20:21; Gal. 4:4; enz.).
4. De parabel van de wijngaardenier (Mark. 12:1-12) wijst op het Zoonschap van Christus vóór Zijn komst in de wereld. In de parabel bestond de enige zoon van de wijngaardenier reeds lang voordat hij gezonden werd.
5. God gaf Zijn Zoon (Joh. 3:16) en dat impliceert dat Christus Gods Zoon was voordat Hij werd gegeven. De Vader gaf niet Degene die Zijn Zoon zou worden, maar Hij gaf Degene die reeds Zijn Zoon was.
6. Christus had een relatie met de Vader vóór zijn vleeswording. Johannes 16:28 leert dat Christus “van de Vader uitgegaan” is, en dat impliceert sterk dat er een Vader&Zoon relatie was in de Godheid vóór Hij in de wereld kwam. Joh. 17:5, 24 geeft aan dat er een Vader&Zoon relatie was in de Godheid vóór de schepping van de wereld.

¹ Zij wijzen op engelen en andere schepselen als zijnde “zonen Gods”. De SV vertaalt dan met “Gods zonen” (Gen. 6:2, 4) en “kinderen Gods”: Job 1:6; 2:1; 38:7 en Luk. 20:36, Joh. 1:12; Joh. 11:52; Rom. 8:14, 16, 19, 21; 9:8; Gal. 3:26; Fil. 2:15; 1 Joh. 3:1, 2, 10; 5:2. (Volledige opzoeking).

- Hij die bestond als de Zoon van God werd de Zoon van David bij de vleeswording (Rom. 1:3-4). De vleeswording gebeurde toen God een mens werd, **niet** wanneer God de Zoon werd. Hij was Gods Zoon van alle eeuwigheid.
- Zelfs in de oudtestamentische tijd vinden we bewijzen dat God inderdaad een Zoon had, zoals Spreuken 30:4; Psalm 2:7-12, en vergelijk met Daniël 3:25; Jesaja 9:5 + Rechters 30:18.

“Hoe is Zijn Naam, en hoe is de Naam van **Zijn Zoon**, zo gij het weet?” (Spreuken 30:4).

- Melchizedek was een type van de Zoon van God, want Hij was “Zonder vader, zonder moeder, zonder stamboom kent hij geen begin van dagen en ook geen levenseinde” (Hebr. 7:3). Met betrekking tot Zijn mensheid had Christus een moeder, een afstammingslijn, een begin van dagen, en een eind van Zijn leven (Hij stierf!), enz. Zijn goddelijk Zoonschap echter, heeft niets van doen met menselijke ouders, menselijke afstammingslijn, menselijke geboorte of tijdsmeting. Het is een eeuwig Zoonschap.

D. De betekenis van de term “Zoon van God”

Het belang van deze term is fundamenteel drievoudig:

- Een zoon is een afgescheiden persoon van zijn vader. Zie het duidelijk onderscheid tussen de Vader en de Zoon in Johannes 5:19-22 en Johannes 6:38-39.
- Een zoon is de erfgenaam, niet de dienaar, van zijn vader. In contrast met de dienaren van een vader is een zoon de erfgenaam van zijn vader (zie Matth. 21:33-39; Lukas 15:11-32; Gal. 4:7; Hebr. 3:5-6), en een ENIGE Zoon is “erfgenaam van ALLES” (Hebr. 1:2). In Hebr. 1:2-14 wordt Christus gesteld tot Zoon en Erfgenaam, terwijl de engelen “dienaren” genoemd worden; vgl. Hebr. 1:5: “Want tot wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Gij zijt Mijn Zoon ...”.
- Een zoon heeft dezelfde natuur als zijn vader. Te zeggen dat de Zoon van God dezelfde natuur heeft als de Vader is te zeggen dat de Zoon werkelijk God is (absolute Godheid). Hij is God zoals de Vader God is. De joden wisten dat wanneer Jezus zei dat Hij de Zoon van God was, Hij dezelfde natuur als God had (zie C-8 hierboven) en gelijkheid met God claimde (zie Joh. 5:17-18; Joh. 10:33,36; Matth. 26:63-66). Vermits de uitdrukking “Zoon van God” absolute Godheid aangeeft, en vermits Christus altijd Goddelijk is geweest, kunnen we concluderen dat Christus altijd de Zoon van God is geweest. Een persoon die beweert dat Christus de Zoon van God *werd* bij de vleeswording en daarom niet de Zoon van God was vóór Zijn vleeswording, moet dan ook de Godheid van Christus vóór Zijn vleeswording ontkennen, als hij consequent wil zijn.

E. De betekenis van Psalm 2:7

Psalm 2:7 strijdt niet tegen het eeuwige Zoonschap van Jezus Christus.

“Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij **zijt** Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd” (Psalm 2:7)

Deze tekst verwijst NIET naar een tijd wanneer Christus de Zoon van God WERD door een verwekkende (of genererende) handeling van God. De tekst verwijst naar de dag van Jezus’ **opstanding** toen God Hem genereerde uit de schoot van de aarde en daarbij openlijk verklaarde dat Hij is die Hij altijd al **was**: de Zoon van God. Zie Hand. 13:33 en Rom. 1:3-4:

Handelingen 13:32-33: “En wij verkondigen u de belofte, die tot de vaderen geschied is, dat namelijk God deze vervuld heeft aan ons, hun kinderen, toen Hij Jezus verwekt* heeft. 33 Gelijk ook in de tweede psalm geschreven staat: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd”

* HSV: “toen Hij Jezus heeft doen **opstaan**”. KJV: “in that he hath **raised up** Jesus again”.
Textus Receptus: *anestemi*, **opstaan**; zie Strong’s code “450: ανιστημι - anistemi, from ανα - ana 303 and ιστημι - histemi 2476; to stand up (literal or figurative, transitive or intransitive):--arise, lift up, raise up (again), rise (again), stand up(-right)”.

Romeinen 1:3-4: “Van Zijn Zoon, (Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees; Die krachtig bewezen is te zijn de Zoon van God, naar de Geest der heiligmaking, uit de **opstanding** der doden) namelijk Jezus Christus, onze Heere”.

De *annoncering* van Gods besluit in Psalm 2:7 zal plaatsvinden aan het slot van de Grote Verdrukking en zal Jezus' manier zijn om Zich te laten gelden als de wettelijke heerser van de wereld, Die het recht en het gezag bezit om de aarde over te nemen. Psalm 2 gaat over de strijd en de overwinning van de Messias in die toekomstige tijd:

“Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken ijdelheid? 2 De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen te zamen tegen de HEERE, en tegen Zijn Gezalfde, zeggende: 3 Laat ons hun banden verscheuren, en hun touwen van ons werpen. 4 Die in de hemel woont, zal lachen; de HEERE zal hen bespotten. 5 Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken. 6 Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, de berg Mijner heiligheid. 7 Ik² zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd. 8 Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting. 9 Gij zult hen verpletteren met een ijzeren scepter; Gij zult hen in stukken slaan als een pottenbakkersvat” (Psalm 2: 1-9).

Merk op dat het hier gaat over het moment dat alles in de schepping zichtbaar zal worden, in de toekomst, namelijk als de koningen tegen Christus zullen opstaan aan het eind van de Grote Verdrukking. Dan zal Gods besluit door Gods Zoon geannonceerd worden: “de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.

Psalm 2:7 zegt niet dat de Zoon verwekt werd bij zijn menswording, of ergens in de eeuwigheid.

Psalm 2 spreekt van de Zoon die al IS: “Gij zijt Mijn Zoon”. Hij is de eeuwig Zijnde.

Daarom moet Psalm 2:7 zo gelezen worden: er IS een Zoon in de Godheid, die in zijn aards leven, kruisiging en opstanding (de overwinning!), bewezen heeft Gods Zoon te zijn. En die Zoon zal in de voleinding zichtbaar worden, als de komende Overwinnaar die Zijn rechten opeist om te heersen op aarde. Volgens Handelingen 13:33 slaat het “heden heb Ik U gegeneerd” op Zijn opwekking uit de doden. “Heden” verwijst dan naar Zijn overwinning in de opstandingsdag (de paasmorgen).

Dus het antwoord op de vraag WANNEER de Heer Jezus ZOON werd, vinden we NIET in Psalm 2:7. Daar staat dat de Zoon reeds IS (“Gij zijt”). ALS er al een begin aan het zoonschap gezocht moet worden, dan zou dat moment in de eeuwigheid moeten gezocht worden, vóór het ontstaan van de hele schepping en dan ook (en dat lijkt me logisch) vóór het ontstaan van de tijd ... maar als er geen tijd is (eeuwigheid) kan er ook geen begin zijn.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

² Ik: dat is Gods Zoon Die spreekt.